

for. Det er jo ikke så lidt, man lægger op til, må man nok sige.

Skal der foretages ny efterforskning? Hvem skal i givet fald foretage denne? Skal der afhøres flere hundrede vidner og gennempløjes tusinder af rapportsider? Hvornår forestiller man sig egentlig, at denne undersøgelse skal være afsluttet? Vil man være tilfreds, hvis nu denne undersøgelse har en konklusion, man ikke bryder sig om, eller skal der så nedsættes endnu en ny undersøgelseskommission, der endnu en gang skal kulegrave bevisenhederne?

Hvem forestiller man sig egentlig, der skal indkaldes til afhøring? Er det højesteretsdommer Asbjørn Jensen, den tidligere politidirektør Poul Eefsen, den tidligere politiinspektør Einer Lind, Folketingets formand, alle de justitsministerielle embedsmænd, eller hvad? Er de alle under mistanke, og kan de så overhovedet afgive forklaring under strafansvar? Det kan de efter Venstres opfattelse ikke. Derfor vil forklaringerne ikke få samme bevismæssige vægt, og derfor vil de ikke kunne bruges til særligt meget.

Jeg går ud fra, at justitsministeren er enig med mig i, at personer ikke kan tvinges til at afgive forklaring under strafansvar, såfremt de derved vil kunne blive sigtede, i lighed med retsplejelovens almindelige bestemmelser om vidnefritagelse.

Så er der lovforslagets § 4. Det er meget betænkeligt, at man uden videre kan pålægge enhver borger at stille med alle mulige dokumenter og afgive forklaring om hvad som helst. Der er overhovedet ingen begrænsninger i denne bestemmelse; der nærmest taler om et carte blanche, der ikke vidner om megen forståelse for borgernes retssikkerhed. For hvad har ministeren egentlig forestillet sig, når ministeren ved lovforslagets bemærkninger skriver, at også internt materiale skal udleveres? Betyder det, at efterretningstjenesterne skal udlevere materiale? Betyder det, at der skal udleveres interne papirer fra virksomheder, der fremstiller våben, tåregas og andet udstyr til politiet?

I Venstre tror vi, at befolkningen er hamrende trætte af flere undersøgelser, og vi mener, at Folketinget meget hellere skulle koncentrere sig om at give politiet mulighed for at opklare forbrydelser, frem for at sætte snesevis af politifolk og andre embedsmænd i den offentlige gabelstok, som der her lægges op til.

Man får desværre let det indtryk, at der med dette projekt i virkeligheden er tale om en intern

strid mellem ministeren og hans embedsmænd. Eller er der måske tale om en hanekamp mellem den nuværende justitsminister og den tidligere? Dette forslag er under alle omstændigheder alene regeringens projekt. Kun få ud over hr. Bjørn Elmquist og fru Margrete Auken har bedt om denne undersøgelse.

Regeringen må se, hvor den kan finde sit flertal, men det bliver i hvert fald ikke med Venstres stemmer.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu ville det være dejligt, hvis man på forhånd kunne sige, at de, der var blevet skudt ned på Nørrebro, bare var kriminelle, og at de sådan set selv havde været ude om det.

Men jeg vil godt spørge fru Ulla Tørnæs: Bekymrer det ikke også Venstre, at en række personer, som aldrig er blevet dømt for noget kriminelt forhold, er blandt skudofrene; at vi står med en række personer, som på trods af at man ikke har kunnet føre en sag igennem og dømme dem for at have gjort et eller andet ulovligt, er blevet ofre for skud? Bekymrer det overhovedet ikke Venstre? Eller er det Venstres opfattelse, at det sådan set er helt i orden, at folk, der ikke har begået noget kriminelt, og som i hvert fald ikke kan dømmes for at have begået noget kriminelt, bliver skudt ned?

Det synes jeg er et relevant spørgsmål.

Jeg synes også, at der er et andet relevant spørgsmål at stille til Venstre, for jeg deler sådan set nogle af Venstres betænkeligheder ved at undersøge nogle af selve forløbene på Nørrebro, men er det ikke sådan, at Venstre også synes, at det er betænkeligt, hvis forskellige instanser lige fra – havde jeg nær sagt – Justitsministeriet til politiet har siddet og udarbejdet et kommissorium og aftalt, hvordan en undersøgelse skulle forløbe?

Vil Venstre ikke også synes, at det er betænkeligt? Om det er sket, vil undersøgelsen jo vise, men vil Venstre ikke synes, at det er betænkeligt, hvis det er sket?

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

I Venstre er vi naturligvis lige så bekymrede, som hr. Søren Søndergaard giver udtryk for, omkring det, der skete på Nørrebro natten mellem den 18. og 19. maj 1993. Men vi er af den opfattelse, at politiet gjorde, hvad det kunne. Politiet gjorde, hvad det skulle.